

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 54Ek/2624/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124421327
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124421327.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci výkonu exekúcie v prospech oprávneného: HOTEL ZOBOR s.r.o., IČO: 31592015, so sídlom: Štefánikova tr. 5, 949 01 Nitra; zast.: LEGAL CARTEL s.r.o., IČO: 36677175, Na Hrebienku 5433/40, 811 02 Bratislava; proti povinným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom: C. XXX/X, XXX XX D.; 2/ E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom: C. XXX/X, XXX XX D.; 3/ F. C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom: C. XXX/X, XXX XX D.; 4/ C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom: I. XXXX/XX, XXX XX D.; 5/ J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom: I. XXXX/XX, XXX XX D.; 6/ K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom: M. XXX/XX, XXX XX D.; 7/ F. K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom: C. XXX/X, XXX XX D.; 8/ F. N. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom: C. XXX/X, XXX XX D.; 9/ F. J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom: C. XXX/X, XXX XX D.; 10/ F. K. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom: P. O. XXXX/XX, XXX XX D.; 11/ PEKISY Group s.r.o., IČO: 47976217, so sídlom: Radlinského 1, 949 01 Nitra; zast.: JUDr. Pavol Gráčik - advokát, Farská 40, 949 01 Nitra; vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Zuzana Kubešová, sídlo exekútorskeho úradu: Stredianská 4055, 955 01 Topoľčany; pre vymozenie istiny 20.300,00 eur, rozhodujúc o sťažnosti povinných proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/2624/2024 zo dňa 13.01.2025, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinných proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/2624/2024 zo dňa 13.01.2025 vydaného vyšším súdnym úradníkom **z a m i e t a**.

II. Oprávnenému nárok na náhradu trov sťažnostného konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 04.11.2024 domáhal od povinných vymozenia istiny 20.300,00 eur, a to na základe exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Nitra vydaného dňa 23.10.2023 pod sp. zn. 19C/21/2022-684, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.10.2024 a vykonateľnosť dňa 13.10.2024 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/3/2024-751 zo dňa 26.09.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.10.2024 (ďalej len „exekučný titul“). Súd na základe predmetného návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 18.11.2024 poverenie na vykonanie exekúcie sp. zn. 54Ek/2624/2024 (ďalej len „Poverenie na vykonanie exekúcie“) súdnemu exekútorovi JUDr. Zuzana Kubešová, sídlo exekútorskeho úradu: Stredianská 4055, 955 01 Topoľčany, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 93EX 848/24.

2. Uznesením sp. zn. 54Ek/2624/2024 zo dňa 13.01.2025 súd návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol (I. výrok) a žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinných na zastavenie exekúcie zamietol (II). V predmetnom uznesení vyšší súdny úradník uviedol, že povinní vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namietajú výšku vymáhanej istiny 20.300,00 Eur, pričom uvádzajú, že časť istiny vo výške 2.000,00 Eur bola uhradená. Povinný tvrdia, že rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 19C/74/2011 zo dňa 17.12.2018, ktorý bol neskôr zrušený, boli povinní zaviazaní zaplatiť oprávnenému náhradu za zriadenie vecného bremena spolu vo výške 2.000,00 Eur, a túto povinnosť si povinní splnili a uhradili oprávnenému sumu spolu vo výške 2.000,00 Eur. Súdu zároveň doložili dôkazy, z ktorých vyplýva, že povinní dňa 23.03.2021 uhradili oprávnenému

sumu vo výške 2.000,00 Eur s poznámkou, že ide o náhradu za zriadenie vecného bremena na základe rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/58/2019. Súd však tieto úhrady vykonané ešte pred vydaním exekučného titulu nemôže akceptovať ako čiastočnú úhradu pohľadávky vymáhanej v tomto exekučnom konaní, nakoľko uvedené úhrady boli uhradené na základe iného rozsudku, než je exekučný titul, ale zároveň boli uhradené ešte pred vydaním samotného exekučného titulu. Pokiaľ povinní s exekučným titulom, prípadne výškou pohľadávky uvedenej v exekučnom titule nesúhlasili, ich procesnou obranou bolo podanie opravného prostriedku. Predmetom skúmania v tomto štádiu konania nie sú okolnosti, za ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu a ktoré nastali ešte pred vznikom exekučného titulu. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý daný exekučný titul vydal. V danom štádiu konania už nijakým spôsobom nemôže súd zasahovať alebo posudzovať dôvody, pre ktorý bol exekučný titul vydaný. Jeho obsahom je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 31.07.2008, sp. zn. 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Vo vykonávacom (exekučnom) konaní vychádza súd z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Vo vykonávacom (exekučnom) konaní súd právo nenachádza, ale len vykonáva to, o čom bolo už právoplatne rozhodnuté a nenahrádza tak súd v základom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný titul, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre zaviazal povinných na úhradu sumy vo výške 20.300,00 Eur, preto súd nemôže akceptovať platby vykonané povinnými vzťahujúce sa k inému rozsudku a ktoré boli vykonané ešte pred vydaním exekučného titulu. Z ďalších písomných dôkazov predložených povinnými mal súd za preukázané, že povinní uhradili priamo oprávnenému na účet sumu vo výške 20.130,00 Eur nasledujúcimi platbami: 1/ dňa 18.11.2024 vo výške 1.830,00 Eur; 2/ dňa 18.11.2024 vo výške 1.830,00 Eur; 3/ dňa 20.11.2024 vo výške 1.830,00 Eur; 4/ dňa 25.11.2024 vo výške 1.830,00 Eur; 5/ dňa 20.11.2024 vo výške 1.830,00 Eur; 6/ dňa 06.11.2024 vo výške 1.830,00 Eur; 7/ dňa 06.11.2024 vo výške 915,00 Eur; 8/ dňa 07.11.2024 vo výške 915,00 Eur; 9/ dňa 08.11.2024 vo výške 1.830,00 Eur; 10/ dňa 08.11.2024 vo výške 1.830,00 Eur; 11/ dňa 07.11.2024 vo výške 1.830,00 Eur; 12/ dňa 08.11.2024 vo výške 1.830,00 Eur. Návrh na vykonanie exekúcie bol súdu doručený dňa 04.11.2024, čím v zmysle § 50 ods. 1 Exekučného poriadku začalo exekučné konanie. Zánik vymáhaného nároku počas trvania exekučného konania nie je dôvodom na vyhovieť návrhu na zastavenie exekúcie, nakoľko toto konanie je sporom o tom, či sa exekučné konanie začalo oprávnené, či boli na podanie návrhu na začatie exekučného konania splnené všetky zákonné predpoklady. Skutočnosť, že povinní pohľadávku, ktorá je predmetom exekúcie uhradili, môže byť dôvodom na vyhovieť návrhu na zastavenie exekúcie len v prípade, ak k úhrade predmetného dlhu došlo v časovom rozmedzí od vydania exekučného titulu až po deň predchádzajúci dňu začatia exekučného konania, čo je v danom prípade dňa 03.11.2024. Skutočnosť, že povinní uhradili čiastočne vymáhanú pohľadávku vo výške 20.130,00 eur po začatí exekučného konania, nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Exekúcia začala v súlade so zákonom, na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade s návrhom na vykonanie exekúcie. Nakoľko došlo zo strany povinných k úhrade časti pohľadávky po začatí exekučného konania, tieto úhrady sú považované za nedobrovoľné plnenie vykonané v rámci už prebiehajúceho exekučného konania, ktoré začalo na návrh oprávneného dňa 04.11.2024. Nemožno vylúčiť, že povinní kedykoľvek po podaní návrhu na vykonanie exekúcie dobrovoľne splnia to, čo im ukladá vykonateľné rozhodnutie (exekučný titul). Ak by však súd mal plnenie povinných po začatí exekučného konania považovať za dôvod opodstatnenosti návrhu na zastavenie exekúcie, vážnym spôsobom by tým bol spochybnený nárok oprávneného na výkon exekúcie datovaný už odo dňa podania samotného návrhu na vykonanie exekúcie a zároveň by bol tým spochybnený i nárok oprávneného na prípadnú náhradu trov exekučného konania spočívajúcich najmä v súdnom poplatku za návrh na vykonanie exekúcie. Súd taktiež poukazuje na to, že v uznesení, v ktorom súd rozhoduje o návrhu na zastavenie exekúcie, by mal v plnej miere zohľadňovať existenciu, či neexistenciu zavinenia na strane oprávneného, t.j. či bol návrh na začatie exekúcie podaný oprávnené, či v čase začatia exekučného konania trval nárok oprávneného, teda či samotná exekúcia bola v čase jej začatia prípustná. Dobrovoľné splnenie dlhu povinnými počas exekučného konania jednoznačne vylučuje zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie a v plnej miere priznáva jeho oprávnenie uplatňovať svoje nároky prostredníctvom exekúcie. Na základe vyššie uvedeného súd mal za to, že k čiastočnému splneniu dlhu došlo až po začatí exekučného konania, t.j. ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie dňa 04.11.2024 nárok oprávneného nepochybne existoval, tak ako ho oprávnený uviedol v

návrhu na vykonanie exekúcie a oprávnený mal právo podať návrh na vykonanie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie teda nebol podaný dôvodne, a tým nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku. II. výrok napadnutého uznesenia vyšší súdny úradník odôvodnil tým, že nakoľko si žiadny z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinných na zastavenie exekúcie neuplatnil, súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinných na zastavenie exekúcie nepriznal.

3. Proti uvedenému uzneseniu podali povinní v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnili tým, že rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 19C/74/2011 zo dňa 17.12.2018 (jedná sa o meritórne rozhodnutie v tom istom súdnom sporovom konaní, ktorí bolo neskôr dovolacím súdom zrušené, ďalej aj len ako „prvý rozsudok“) boli povinní zaviazaní zaplatiť oprávnenému náhradu za zriadenie vecného bremena spolu dokopy vo výške 2.000,00-€. Túto povinnosť si splnili v celom rozsahu. Následne bol prvý rozsudok zrušený Najvyšším súdom SR a výsledkom nového konania v predmetnej veci je exekučný titul - Rozhodnutie súdu č. 19C/21/2022 zo dňa 23.10.2023 („druhý rozsudok“), ktorý vydal Okresný súd Nitra, ktorým uložil povinným zaplatiť pohľadávku 20.300,00-€ spoločne a nerozdielne. Uhradenú čiastku 2000,00-€ však oprávnený povinným nevrátil, a celkovo jedná sa o to isté plnenie (z hľadiska právneho titulu), na ktoré zaväzuje rozsudok, ktorý je exekučným titulom v tomto konaní (právny titul v podobe náhrady za zriadené právo zodpovedajúce vecnému bremenu – jedná sa o to isté vecné bremeno viazané na tých istých nehnuteľnostiach), keď toto plnenie (2000,-€) bolo zo strany povinných vyplatené na základe meritórneho rozhodnutia v tom istom súdnom sporovom konaní a preto táto už skôr vyplatená čiastka 2000,00-€ musí byť považovaná za čiastočnú úhradu sumy 20.300,00-€, a to v tej podobe, že bola vyplatená pred vydaním exekučného titulu (akýkoľvek iný náhľad na vec by vzbudzoval aj podozrenie z podvodného konania zo strany oprávneného). Korektná suma v podobe istiny pre exekučné vymáhanie preto už v čase podávania návrhu na exekúciu bola len 18.300,00-€. Ďalej je treba poukázať na to, že nikde v druhom rozsudku nie je uvedené akým spôsobom je treba uhradiť jednorázovú náhradu. Z tohto dôvodu sa povinní domnievali, že zvyšnú náhradu vo výške 18.300,00-€ uhradia prevodom na bankový účet oprávneného, pričom na rovnaký účet ako pri uhrádzaní prvej náhrady vo výške 2000,00-€. Na tomto základe teda konštatujú, že vymáhaná pohľadávka je už plne uhradená. Majú za to, že v tomto prípade jednoznačne došlo k započítaniu pohľadávok aj keď sa jedná o dva rôzne exekučné tituly. Povinní konali v dobre viere a prejav vôle uhradiť pohľadávku oprávnenému je tu jednoznačne zo strany povinných preukázaný.

4. Súd z dôvodu procesnej ekonomie (nenavyšovania trov exekúcie) sťažnosť povinných oprávnenému na vyjadrenie nezasielal. Povinný v podanej sťažnosti uvádzal rovnaké skutočnosti ako v návrhu na zastavenie exekúcie, ku ktorým skutočnostiam sa oprávnený vyjadril v rámci podania - vyjadrenia sa k návrhu povinných na zastavenie exekúcie, a teda jeho stanovisko je súdu známe. Oprávnený vo svojom stanovisku k návrhu povinných na zastavenie exekúcie uviedol, že povinní vykonali úhradu sumy 2.000,00 Eur dňa 31.03.2021, t.j. pred právoplatnosťou Uznesenia NS SR a ak povinní tvrdia, že predmetnú sumu oprávnený nevrátil, najneskôr dňa 22.03.2024 uplynula povinným dvojnásobná premičacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia. Je tak zrejmé, že suma vymáhanej istiny je vo výške 20.300,00 Eur a nie vo výške 18.300,00 Eur.

5. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

7. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

9. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

10. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa ust. § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

16. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

17. Sťažnostné konanie je v zásade jediným opravným konaním v exekučnom konaní a preto nie je akýmsi predĺžením konania o určitom procesnom podaní účastníka, ale je opravným konaním, v ktorom má dotknutá strana vytykať vady konania i rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka (§ 239 CSP v spojení s § 243 CSP). Inými slovami povedané sťažnosť proti rozhodnutiu o návrhu na zastavenie exekúcie nie je duplicitným návrhom na zastavenie exekúcie s tou zmenou, že o nej rozhoduje sudca, ale je opravným prostriedkom, v ktorom sťažovateľ namieta vady rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, resp. vady konania, ktoré mu predchádzalo, t. j. skutkový a právny rámec vymedzený v návrhu na zastavenie exekúcie je rámcom i pre sťažnostné konanie. V danom prípade povinní v sťažnosti nevytykajú vady konania a rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, v sťažnosti opätovne uvádzajú argumenty pojaté v návrhu na zastavenie exekúcie a nad rámec dôvodov uvádzaných v návrhu na zastavenie exekúcie sa v sťažnosti dovoľávajú započítania pohľadávky, ktorú majú voči oprávnenému.

18. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Napriek zneniu ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, s poukazom na nesúhlas povinných prezentovaný v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sudca nad rámec zákona uvádza:

19. Ak povinný plnil v prospech oprávneného z pôvodného exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu v Nitre sp. zn. 19C/74/2011 zo dňa 17.12.2018 (ktoré bolo neskôr dovoľacím súdom zrušené) a za zriadenie vecného bremena uhradili na základe uvedeného rozhodnutia oprávnenému sumu 2000 eur, povinným nič nebránilo, aby po zrušení rozhodnutia Najvyšším súdom SR v základnom konaní (rozhodujúcom o zriadení vecného bremena) upozornili súd na skutočnosť, že v prospech žalovaného (v danom prípade oprávneného) už na základe pôvodného rozhodnutia plnili. Rovnako nič nebránilo povinným uplatniť si voči oprávnenému (v pôvodnom konaní žalovanému) nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

20. V danom prípade však oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a to rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 19C/21/2022-687 zo dňa 23.10.2023 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 19C/21/2022-711 zo dňa 31.10.2023, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/3/2024-751 zo dňa 26.09.2024. Ako už vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení uviedol, súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý daný exekučný titul vydal. V tomto smere súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 3. mája 2011, č. k. III. ÚS 41/2011-31, kde Ústavný súd SR vyslovil, že exekučný súd skúma exekučný titul pri rozhodovaní o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 Exekučného

poriadku), tiež na prípadnú námietku povinného proti exekúcii (§ 50 Exekučného poriadku), ako aj na prípadný návrh povinného na zastavenie exekúcie (§ 58 exekučného poriadku); súčasne platí, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal. Exekučný titul sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stal pre strany záväzným a založil tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zákonom zavedený ako procesná obrana povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je zrejmé, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo vydané rozhodnutie, ktoré slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesným prostriedkom, ktorým možno vyvolať spor o prípustnosť exekúcie, pretože smeruje proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie preto môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže procesne zasahovať do konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, čiže exekučný súd už nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu.

21. Súd ďalej sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka aj pokiaľ ide realizované úhrady zo strany povinných v prospech oprávneného po začatí exekučného konania a v podrobnostiach naň odkazuje.

22. Pokiaľ ide o námietku započítania uplatnenú v sťažnosti v tejto súvislosti súd udáva, že túto námietku povinní v návrhu na zastavenie exekúcie nevzniesli. Z dôvodov uvedených v bode 17 tohto uznesenia preto súd na túto námietku nemôže prihliadať.

23. Napriek uvedenému súd len podporne udáva nasledovné:

24. Podľa ust. § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

25. Podľa ust. § 580 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

26. Podľa ust. § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka, započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

27. Započítací prejav je možné kvalifikovane urobiť dvojakým spôsobom: 1/ jednostranným právnym úkonom (bez súhlasu oprávneného), ktorý úkon je možné kvalifikovane urobiť v zmysle ust. § 61e Exekučného poriadku len za predpokladu, ak ide o pohľadávku povinného, ktorá bola judikovaná, alebo 2/ formou dohody, na ktorý započítací prejav je potrebný súhlas oprávneného. K započítaniu nedochádza automaticky len čo sa pohľadávky stretli. Vyžaduje sa na to právny úkon niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu, pričom musí ísť o prejav adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa.

28. Ak povinní namietajú jednostranné započítanie pohľadávky, ktorá nie je osvedčená exekučným titulom, exekučný súd na takéto započítanie neprihliadne. Slovné spojenie „po začatí exekúcie sa neprihliada na jednostranné započítanie“ interpretuje tak, že z uvedeného dôvodu nie je prípustné exekúciu zastaviť. Exekučný súd teda zamietne návrh na zastavenie exekúcie v ktorom povinný namietajú jednostranné započítanie nejudikovanej pohľadávky.

29. Nakoľko povinní nepreukázali, že by ich pohľadávka vo vzťahu k oprávnenému bola judikovaná, t.j. povinní nedisponujú vykonateľným rozhodnutím - exekučným titulom, na základe ktorého by mohli viesť vo vzťahu k oprávnenému exekúciu, nemohol súd návrhu povinných ani vyhovieť.

30. Rovnako súd nemal zo strany povinných preukázané, že by započítací prejav vo vzťahu k oprávnenému realizovali pred začatím exekúcie.

31. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia je súd toho názoru, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka je vecne správne a preto sťažnosť povinných proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/2624/2024 zo dňa 13.01.2025 ako nedôvodnú zamietol.

32. Podľa ust. § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

34. Podľa ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

35. O trovách sťažnostného konania súd rozhodol podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní o sťažnosti povinných oprávnenému ako úspešnému účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tomuto žiadne trovy v súvislosti s predmetnou sťažnosťou ani nevznikli (o tejto ani nemal vedomosť).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).